

<http://physicsweb.org/article/news/11/1/6>

2007/01/10

نور و کابل‌هم‌محور - نانومتری

یک گروه فیزیک‌پیشه در ایالات متحده اولین کابل‌های هم‌محور - نانومقیاس برا ی گذراندن نور را ساخته اند. این‌ها بسیار شبیه کابل‌های هم‌محوری اند که برا ی انتقال سیگنال‌ها ی رادیویی و تله‌ویزیونی به کار می‌روند و می‌توانند نوری با طول‌موج تقریباً چهار برابر قطر شان را از خود بگذرانند. قطر این کابل‌ها nm 200 است. این پژوهش‌گران مدعی اند شاید با این روش - کنترل نور در فاصله‌ها ی زیر‌طول‌موجی بشود به میکروسکوپ‌های اپتیکی ی بهتر، تراشه‌های کامپیوترا ی کوچک‌تر، و صفحه‌های خورشیدی ی پربازده‌تر رسید [1].

هر کابل - هم‌محور شامل - یک رسانا ی درونی و یک رسانا ی بیرونی است که بین شان یک لایه ی نارسانا است. با این کابل‌ها می‌شود انواع - موج‌ها ی الکترومغناطیسی از امواج - رادیویی گرفته تا میکروموج را منتقل کرد. این کابل‌ها بسیار مفید اند چون با آن‌ها می‌شود موج‌ها بی‌با طول‌موج‌ها بی‌بسیار بزرگ‌تر از قطر شان را منتقل کرد. به این ترتیب تله‌ویزیون - کابلی و فناوری‌ها ی دیگری ممکن می‌شوند.

نور هم یک موج - الکترومغناطیسی است و علت ی نیست که نشود آن را به شکل - مشابه ی از طریق - کابل‌ها ی هم‌محور منتقل کرد. اما عقل - سنتی می‌گفته نور را نمی‌شود از طریق - کابل‌ی منتقل کرد که قطر ش کمتر از طول‌موج - نور است. یاکوب ریبیچینسکی [2]، مایک ناوین [3]، و هم‌کاران شان (همه از دانشگاه - باستین [4]) دریافته اند یک کابل‌هم‌محور - طریف می‌تواند امواج نوری با طول‌موج - بزرگ‌تر از قطر ش را منتقل کند.

این کابل - هم‌محور بر اساس - یک نانولوله ی کربنی است، که رسانا ی مرکزی است. دور - این نانولوله یک حلقه ی هم‌محور از جنس - آلミニم اکسید - شفاف است (که کار-

لایه‌ی دیالکتریک را می‌کند) و دور. آن هم یک حلقه‌ی فلزی‌ی رسانا‌ی هم‌محور (که رسانا‌ی بیرونی است). فاصله‌ی رساناها‌ی درونی و بیرونی از هم حدود 100 nm است.

بخش‌ی از رسانا‌ی مرکزی از کابل بیرون آمده و مثل یک آنتن رفتار می‌کند، که نور را می‌گیرد و درون کابل می‌فرستد. این کابل دقیقاً مثل یک کابل هم‌محور سنتی رفتار می‌کند و میدان‌ها‌ی الکتریکی و مغناطیسی‌ی عرضی‌ی نور را به ناحیه‌ی بین دورسانا محدود می‌کند و به این ترتیب نور را تا فاصله‌ها‌ی تا 50 میکرومتر هدایت می‌کند. این فاصله زیاد نیست، اما از این ساختار می‌شود چندین استفاده کرد.

ناؤتن و ریپچینسکی به فیزیکس‌وب [5] گفته‌ند این توانایی‌ی این کابل برا ی کنترل نور در فاصله‌ها‌ی زیر‌طول موجی را می‌شود در گستره‌ی وسیع‌ی از فرآیندها‌ی فناوری به کار برد. مثلًا می‌شود به جا ی ماده‌ی دیالکتریک یک ماده‌ی فتوولتایی مثل سیلیسیم گذاشت، که می‌تواند نور را به الکتریسیته تبدیل کند. به این ترتیب می‌شود یاخته‌های خورشیدی‌ی بهتری ساخت که در آن‌ها نور در ناحیه‌ای کوچک‌تر از طول موج فشرده شده و به این ترتیب بازده تبدیل بهتر می‌شود.

این قابلیت فشرده‌کردن نور را می‌شود در میکروسکوپ‌های اپتیکی‌ی جدید و روش‌ها‌ی اپتیکی‌ی جدید برا ی فرآوری‌ی تراشه‌ها‌ی کامپیوترا به کار برد. با این روش‌ها می‌شود با ساختارها‌یی با اندازه‌ی کوچک‌تر از نصف طول موج کار کرد، کاری که از اپتیک سنتی بر نمی‌آید. این پژوهش‌گران ضمناً معتقد‌اند روزی با این فناوری می‌شود اجزای مخابرات اپتیکی از جمله کلید قطع و وصل جریان نور ساخت. قطع و وصل جریان نور با اعمال یک سیگنال الکتریکی بین الکترودها‌ی درونی و بیرونی ممکن است.

[1] Applied Physics Letters **90** 021104

[2] Jakub Rybczynski

[3] Mike Naughton

[4] Boston University

[5] PhysicsWeb